

31991L0680

1991 12 31

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 376/1

TARYBOS DIREKTYVA
1991 m. gruodžio 16 d.
papildanti bendrą pridėtinės vertės mokesčio sistemą ir iš dalies keičianti Direktyvą 77/388/EEB, siekiant panaikinti fiskalines sienas

(91/680/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 99 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

kadangi Sutarties 8a straipsnyje vidaus rinka apibūdinama kaip teritorija be vidaus sienų, kurioje pagal Sutarties nuostatas užtikrinamas laisvas prekių, asmenų, paslaugų ir kapitalo judėjimas;

kadangi vidaus rinkos sukūrimas reikalauja panaikinti fiskalines sienas tarp valstybių narių ir tuo tikslu prekyboje tarp valstybių narių galutinai panaikinti apmokestinimą importo atveju ir atleidimą nuo mokesčio eksporto atveju;

kadangi nuo 1993 m. sausio 1 d. fiskalinė kontrolė prie vidaus sienų bus galutinai panaikinta visiems sandoriams tarp valstybių narių;

kadangi dėl to apmokestinimą importo atveju ir atleidimą nuo mokesčio eksporto atveju būtina taikyti tik sandoriuose su teritorijomis, kuriose netaikoma bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema;

kadangi Monako Kunigaikštystėje ir Meno saloje vykdomiems arba joms skirtiems sandoriams, atsižvelgiant į joms taikomas konvencijas ir sutartis, būtina taikyti tokias pat sąlygas kaip Prancūzijos Respublikoje ir Jungtinėje Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystėje vykdomiems arba joms skirtiems sandoriams;

kadangi, santykiuose tarp valstybių narių panaikinus apmokestinimo importo atveju principą, nuostatos, susijusios su atleidimu nuo mokesčio ir be muitų bei mokesčių leidžiamomis įvežti prekėmis, santykiuose tarp valstybių narių tampa nebereikalingos; kadangi dėl to tas nuostatas reikėtų panaikinti ir susijusias direktyvas atitinkamai pakeisti;

kadangi, siekiant įgyvendinti 1967 m. balandžio 11 d. Pirmosios Tarybos direktyvos ⁽⁴⁾, su paskutiniais pakeitimais, padarytais Šeštąja Direktyva 77/388/EEB ⁽⁵⁾, 4 straipsnyje nurodytus tikslus, reikia, kad prekybos tarp valstybių narių apmokestinimas būtų pagrįstas mokesčio už tiekiamas prekes ir teikiamas paslaugas taikymo valstybėje narėje, kuri yra jų kilmės šalis, principu, prekyboje tarp Bendrijos apmokestinamųjų asmenų nepažeidžiant principo, reikalaujančio, kad pajamas taikant mokesčių galutiniame vartojimo etape gautų valstybė narė, kurioje vyksta minėtas galutinis vartojimas;

kadangi tačiau nustatant galutinę sistemą, pagal kurią tarp valstybių narių tiekiamoms prekėms ir teikiamoms paslaugoms turės būti taikoma bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema, reikia

⁽¹⁾ OL C 252, 1987 9 22, p. 2,
OL C 176, 1990 7 17, p. 8 ir
OL C 131, 1991 5 22, p. 3.

⁽²⁾ OL C 324, 1990 12 24, p. 97.

⁽³⁾ OL C 237, 1988 9 12, p. 19,
OL C 332, 1990 12 31, p. 121.

⁽⁴⁾ OL 71, 1967 4 14, p. 1301/67.

⁽⁵⁾ OL L 145, 1977 6 13, p. 1.

tokių sąlygų, kurios negali būti visiškai užtikrintos iki 1992 m. gruodžio 31 d.;

kadangi dėl to reikėtų priimti nuostatą dėl 1993 m. sausio 1 d. prasidedančio riboto pereinamojo laikotarpio, per kurį bus įgyvendintos perėjimą prie galutinės prekybos apmokestinimo sistemos tarp valstybių narių, kuri ir toliau lieka vidutinės trukmės tikslu, palengvinančios nuostatos;

kadangi pereinamuoju laikotarpiu apmokestinamųjų asmenų, kitų nei nuo pridėtinės vertės mokesčio atleisti apmokestinamieji asmenys, sudaromus sandorius Bendrijos viduje reikėtų apmokestinti paskirties valstybėse narėse, pagal tose valstybėse narėse nustatytus tarifus ir sąlygas;

kadangi pereinamuoju laikotarpiu paskirties valstybėse narėse, pagal jose nustatytus tarifus ir sąlygas taip pat reikėtų apmokestinti tam tikros vertės įsigijimus, kuriuos Bendrijos viduje įgyja nuo pridėtinės vertės mokesčio atleisti asmenys arba neapmokestinami juridiniai asmenys, ir tam tikrą nuotolinę prekybą Bendrijos viduje bei naujų transporto priemonių tiekimą fiziniams asmenims arba nuo pridėtinės vertės mokesčio atleistiems ar neapmokestinamiems asmenims, jeigu tokie sandoriai, nepriėmus specialių nuostatų, gali smarkiai iškreipti konkurenciją tarp valstybių narių;

kadangi mažinant būtinas administracinio ir statistinio pobūdžio formalumus įmonėms, ypač mažoms ir vidutinėms įmonėms, būtina turi būti taikomos veiksmingos kontrolės priemonės ir išsaugota Bendrijos statistinių dokumentų kokybė ekonomikos ir apmokestinimo srityje;

kadangi būtina pasinaudoti pereinamuoju laikotarpiu prekybos Bendrijos viduje apmokestinime, kad būtų galima imtis priemonių, reikalingų norint spręsti socialines pasekmes jų paveiktuose sektoriuose ir regionines problemas, ypač pasienio regionuose, galinčias atsirasti panaikinus apmokestinimą importo atveju ir atleidimą nuo mokesčio eksporto atveju prekyboje tarp valstybių narių; kadangi dėl to valstybėms narėms turėtų būti leista iki 1999 m. birželio 30 d. netaikyti mokesčių prekėms, kurias nustatyto kiekio ribose tiekia neapmuitinamos parduotuvės valstybių narių oro arba jūrų uostuose;

kadangi pereinamojo laikotarpio priemonės įsigalios ketveriems metams ir bus atitinkamai taikomos iki 1996 m. gruodžio 31 d.; kadangi jas pakeis galutinė prekybos tarp valstybių narių apmokestinimo sistema, pagrįsta mokesčio už tiekiamas prekes ir teikiamas paslaugas taikymo valstybėje narėje, kuri yra jų kilmės šalis, principu, kad būtų galima įgyvendinti 1967 m. balandžio 11 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 4 straipsnyje nurodytus tikslus;

kadangi tuo tikslu iki 1994 m. gruodžio 31 d. Komisijai pateiks Tarybai ataskaitą apie pereinamojo laikotarpio priemonių veikimą ir pasiūlymus dėl galutinės prekybos tarp valstybių narių apmokestinimo sistemos detalių; kadangi Taryba, nusprendusi, kad perėjimo prie galutinės sistemos sąlygos buvo įgyvendintos

tinkamai, iki 1995 m. gruodžio 31 d. turi priimti sprendimą dėl būtinų galutinės sistemos įsigaliojimo ir veikimo priemonių, toliau automatiškai vykdant pereinamojo laikotarpio priemones, kol įsigalios galutinė sistema ir bet kuriuo atveju tol, kol Taryba priims sprendimą dėl galutinės sistemos;

kadangi atitinkamai reikėtų iš dalies pakeisti Direktyva 77/388/EEB, su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 89/465/EEB ⁽¹⁾,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 77/388/EEB keičiama taip:

1. 3 straipsnis keičiamas taip:

„3 straipsnis

1. Šioje direktyvoje:

- „valstybės narės teritorija“ yra šalies teritorija, kiekvienai valstybei narei nustatyta 2 ir 3 dalyse,
- „Bendrija“ ir „Bendrijos teritorija“ yra valstybių narių teritorija, kiekvienai valstybei narei nustatyta 2 ir 3 dalyse,
- „trečioji teritorija“ ir „trečioji šalis“ yra bet kuri teritorija, kita nei teritorijos, 2 ir 3 dalyse nustatytos kaip valstybės narės teritorija.

2. Šioje direktyvoje „šalies teritorija“ yra Europos ekonominės bendrijos steigimo sutarties taikymo sritis, kiekvienai valstybei narei nustatyta 227 straipsnyje.

3. Toliau išvardytos atskirų valstybių narių teritorijos šalies teritorijai nepriskiriamos:

— Vokietijos Federacinė Respublika:

Heligolendo sala,

Busingeno teritorija,

— Ispanijos Karalystė:

Ceuta,

Melila,

— Italijos Respublika:

Livigno,

Campione d'Italia,

Italijai priklausanti Lugano ežero dalis.

⁽¹⁾ OL L 226, 1989 8 3, p. 21.

Toliau išvardytos atskirų valstybių narių teritorijos taip pat nepriskiriamos šalies teritorijai:

- Ispanijos Karalystė:
Kanarų salos,
- Prancūzijos Respublika:
užjūrio departamentai,
- Graikijos Respublika:
Άγιο Όρος.

4. Valstybės narės imasi priemonių, užtikrinančių, kad:

- Monako Kunigaikštystėje vykdomiems arba jai skirtiems sandoriams būtų taikomos tokios pat sąlygos, kaip Prancūzijos Respublikoje vykdomiems arba jai skirtiems sandoriams,
- Meno saloje vykdomiems arba jai skirtiems sandoriams būtų taikomos tokios pat sąlygos, kaip Jungtinėje Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystėje vykdomiems arba jai skirtiems sandoriams.

5. Jeigu Komisija mano, kad 3 ir 4 dalių nuostatos nebepateisinamos, ypač kai tai susiję su sąžininga konkurencija arba nuosavais ištekliais, ji pateikia Tarybai atitinkamus pasiūlymus.“

2. 7 straipsnis keičiamas taip:

„7 straipsnis

Importas

1. „Prekių importas“ yra:

- a) prekių, neatitinkančių Europos ekonominės bendrijos steigimo sutarties 9 ir 10 straipsniuose nustatytų sąlygų, arba, kai taikoma Europos anglių ir plieno bendrijos steigimo sutartis, — laisvai necirkuliuojančių prekių įvežimas į Bendriją;
- b) prekių įvežimas į Bendriją iš 3 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje nurodytos teritorijos arba iš Lamanšo sąsiaurio salų.

2. Prekių importo vieta yra ta valstybė narė, kurios teritorijoje prekės yra, kai jos įvežamos į Bendriją.

3. Nepaisant šio straipsnio 2 dalies nuostatų, jeigu šio straipsnio 1 dalies a punkte nurodytoms prekėms, kai jos įvežamos į Bendriją, yra taikoma viena iš 16 straipsnio 1 dalies B punkte nurodytų procedūrų arba laikinojo įvežimo

visiškai atleidžiant nuo importo muito procedūra, arba išorinio tranzito procedūra, tokių prekių importo vieta yra ta valstybė narė, kurios teritorijoje minėtos procedūros daugiau negali būti taikomos.

Taip pat, jeigu šio straipsnio 1 dalies b punkte nurodytoms prekėms, kai jos įvežamos į Bendriją, yra taikoma 33a straipsnio 1 dalies b punkte nustatyta Bendrijos vidaus tranzito procedūra, tokių prekių importo vieta yra ta valstybė narė, kurios teritorijoje ši procedūra daugiau negali būti taikoma.“

- 3. 8 straipsnio 1 dalies a punkte žodžiai „ne tiekėjo šalyje“ keičiami į „ne tiekėjo valstybėje narėje“, o žodžiai „valstybė narė, į kurią prekės importuojamos“ keičiami į „valstybė narė, kurios teritorijoje atliekami instaliavimo arba surinkimo darbai.“

4. 8 straipsnio 1 dalis papildoma šiuo punktu:

„c) laivais, orlaiviais ar traukiniais gabenamų prekių atveju, kai išvykimo ir paskirties vietos yra Bendrijos teritorijoje: vieta, kurioje prekės yra tuo metu, kai prasideda jų gabenimas.“

5. 8 straipsnio 2 dalis keičiama taip:

„2. Nukrypstant nuo 1 dalies a punkto, tais atvejais, kai siunta išsiunčiama ar prekės gabenamos trečiojoje šalyje, laikoma, kad importuotojo, apibrėžto pagal 21 straipsnio 2 dalį, vykdomo tiekimo vieta ir vėlesnių šių prekių tiekimų vieta yra valstybėje narėje, į kurią prekės importuotos.“

6. 10 straipsnio 3 dalis keičiama taip:

„3. Apmokestinimo momentas įvyksta ir mokestis tampa apskaičiuotinas, kai prekės įvežamos. Jeigu įvežtoms į bendriją prekėms taikoma viena iš 7 straipsnio 3 dalyje nurodytų procedūrų, apmokestinimo momentas įvyksta ir mokestis tampa apskaičiuotinas tik tada, kai prekėms ši procedūra daugiau negali būti taikoma.

Vis dėlto, kai importuojamoms prekėms taikomas muitas, žemės ūkio produktų importo mokestis arba pagal bendrą politiką nustatytos jiems lygiavertės rinkliavos, apmokestinimo momentas įvyksta ir mokestis tampa apskaičiuotinas, kai įvyksta apmokestinimo momentas šioms Bendrijos rinkliavoms ir šios rinkliavos tampa apskaičiuotinos.

Tais atvejais, kai importuojamos prekės nėra jokių minėtų Bendrijos rinkliavų objektas, valstybės narės, nustatydamos apmokestinamąjį įvykį ir datą, kada mokestis tampa apskaičiuotinas, taiko galiojančias nuostatas dėl muitų.“

7. 11 straipsnio B dalyje:

— 1 punktą keičiamas taip:

„1. Apmokestinamoji vertė yra lygi prekių muitei vertei, nustatyta pagal galiojančias Bendrijos nuostatas.“,

— 2 punktą išbraukiamas.

8. 11 straipsnio B dalies 3 punktą keičiamas taip:

„3. Į apmokestinamąją vertę įtraukiama, jeigu dar nėra įtraukta:

- a) mokesčiai, maitai ir rinkliavos, kuriuos reikia mokėti už importo valstybės narės ribų, ir ryšium su importu nustatyti mokesčiai, išskyrus prekėms taikytiną pridėtinės vertės mokestį;
- b) atsitiktinės išlaidos, tokios kaip komisiniai mokesčiai, pakavimo, gabenimo ir draudimo išlaidos, atsiradusios iki prekių atgabenimo į pirmąją paskirties vietą importo valstybės narės teritorijoje.

„Pirmoji paskirties vieta“ — tai vieta, nurodyta važtaraštyje ar kitame transportavimo dokumente, su kuriuo prekės įvežamos į importo valstybę narę. Jei vieta nenurodyta, pirmąją paskirties vietą laikoma pirmoji krovinio perdavimo vieta importo valstybėje narėje.

Lygiai taip pat valstybės narės gali į apmokestinamąją vertę įtraukti ir aukščiau nurodytas atsitiktines išlaidas, susijusias su prekių gabenimu į kitą paskirties vietą importo valstybės narės teritorijoje, jei pastaroji yra žinoma apmokestinimo momentu.“

9. 11 straipsnio B dalies 5 punkte žodžiai „iš Bendrijos“ įterpiami po žodžių „buvo laikinai išvežtos“, žodis „užsienyje“ keičiamas į „už Bendrijos ribų“, o žodžiai „ir tokios reimportuojamos prekės nėra pagal 14 straipsnio 1 dalies f punktą atleistos nuo mokesčių“ išbraukiami.

10. 11 straipsnio C dalies 2 punktą keičiamas taip:

„2. Kai sumos, pagal kurias nustatoma apmokestinamoji vertė, yra išreikštos ne valstybės narės, kur vyksta apskaičiavimas, valiuta, o kita valiuta, keitimo kursas turi būti nustatomas pagal Bendrijos nuostatas, reglamentuojančias muitinės vertės apskaičiavimą.

Kai sumos, pagal kurias nustatoma kito nei importo sandoris apmokestinamoji vertė, yra išreikštos ne valstybės narės, kurioje vyksta apskaičiavimas, valiuta, o kita valiuta, valiutų kursas turi būti taikomas pagal paskutinį apmokestinimo momentu žinomą pardavimo kursą, nustatytą reprezentatyviausioje tos valstybės narės rinkoje ar rinkose arba kursą, kuris minėtos valstybės narės nustatyta tvarka skaičiuojamas pagal minėtos rinkos ar rinkų kursą. Tačiau kai kuriems iš minėtųjų sandorių arba tam tikroms apmokestinamųjų

asmenų kategorijoms valstybės narės gali ir toliau taikyti valiutų kursą, nustatytą pagal Bendrijos nuostatas, reglamentuojančias muitinės vertės skaičiavimą.“

11. 14 straipsnio 1 dalyje:

— b punktas išbraukiamas,

— c punktas keičiamas taip:

„c) prekės, įvežtos galimam pardavimui, kaip nustatyta Direktyvos 85/362/EEB (*), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 90/237/EEB (**), 29 straipsnyje;

(*) OL L 192, 1985 7 24, p. 20.

(**) OL L 133, 1990 5 24, p. 91.“

— d punkte žodžiai „arba kurios galėtų būti atleistos nuo importo muitų, jei būtų importuojamos iš trečiosios šalies“ ir „šalies vidaus rinkoje“ išbraukiami,

— e punkte žodžiai „arba galėtų būti nuo jo atleistos, jeigu būtų importuojamos iš trečiosios šalies“ išbraukiami,

— f punktas išbraukiamas,

— g punkte žodžiai „arba galėtų būti nuo jų atleistos, jeigu būtų importuojamos iš trečiosios šalies“ išbraukiami.

12. 15 straipsnio pavadinimas keičiamas taip:

„Eksporto iš Bendrijos ir panašių sandorių bei tarptautinio transporto atleidimas nuo mokesčio“.

13. 15 straipsnio 1 ir 2 dalyse žodžiai „už šalies teritorijos, kaip ji apibrėžta 3 straipsnyje, ribų“ keičiami į „už Bendrijos ribų“.

14. 15 straipsnio 3 dalis keičiama taip:

„3. Kilnojamojo turto aptarnavimo paslaugas, kai turtas įgytas ar importuotas būtent tam, kad Bendrijos teritorijoje būtų atliktas toks aptarnavimas, ir jis išsiųstas ar išgabentas iš Bendrijos asmens, kuris tokias paslaugas suteikė, arba jo kliento, įsikūrusio trečiojoje šalyje, arba bet kurio iš jų vardu;“

15. 15 straipsnio 10 dalies pirmoji pastraipa papildoma šia įtrauka:

„— į kitą valstybę narę ir skirtos bet kurios kitos Šiaurės Atlanto Sutarties valstybės narės, nei paskirties valstybės narė, karinėms pajėgoms arba jas lydinčiam civiliniam personalui naudoti, arba jų valgykloms ar vežiojamosioms virtuvėms aprūpinti, kai tokios pajėgos dalyvauja bendrose gynybinėse operacijose.“

16. 15 straipsnio 10 dalies antrojoje pastraipoje žodžiai „valstybės narės taiko savo nustatytas šios lengvatos taikymo sąlygas ir apribojimus“ keičiami į „lengvatos taikomos pagal priimančios valstybės narės nusistatytas sąlygas ir apribojimus“.

17. 15 straipsnio 12 dalyje žodžiai „iš Bendrijos“ įterpiami po žodžių „kurie jas eksportuoja“, o žodis „užsienyje“ keičiamas į „už Bendrijos ribų“.

18. 15 straipsnio 13 dalis keičiama taip:

„13. Teikiamas paslaugas, įskaitant transporto ir pagalbinius sandorius, bet išskyrus teikiamas paslaugas, kurios atleidžiamos nuo mokesčio pagal 13 straipsnį, kai tos paslaugos yra tiesiogiai susijusios su:

- išoriniu tranzitu ir prekių eksportu iš Bendrijos arba su prekių, kurioms taikomas 14 straipsnio 1 dalies c punktas arba 16 straipsnio 1 dalies A punktas, importu,
- prekėmis, nurodytomis 7 straipsnio 1 dalies b punkte, kurioms taikoma 33a straipsnio 1 dalies b punkte nustatyta Bendrijos vidaus tranzito procedūra.“

19. 15 straipsnio 14 dalyje žodžiai „už šalies teritorijos, kaip ji apibrėžta 3 straipsnyje, ribų“ keičiami į „už Bendrijos ribų“.

20. 16 straipsnio 1 dalyje:

— A punktas keičiamas taip:

„A. prekių, kurioms numatoma įforminti sandėliavimo, išskyrus muitinį sandėliavimą, procedūras, importas;“

— B punktas keičiamas taip:

„B. tiekimas prekių:

- a) kurias numatoma pateikti muitinei ir, jei reikia, padėti laikinai saugoti;
- b) kurias numatoma įvežti į laisvąją zoną arba laisvą sandėlį;
- c) kurioms numatoma įforminti muitinio sandėliavimo arba laikino įvežimo perdirtbi procedūras;
- d) kurias planuojama pristatyti į teritorinius vandenius, kad jos būtų panaudotos:
 - gręžimo arba gavybos platformoms statyti, remontuoti, prižiūrėti, keisti arba išardyti ar tokioms gręžimo ar gavybos platformoms sujungti su pagrindine valstybės teritorija,
 - gręžimo arba gavybos platformoms aprūpinti degalais ir maistu;
- e) kurioms numatoma įforminti sandėliavimo, išskyrus muitinį sandėliavimą, procedūras.

Vietos, nurodytos a, b, c ir d papunkčiuose yra suprantamos taip, kaip apibrėžta galiojančiose Bendrijos muitų teisės nuostatose;“

— C punktas keičiamas taip:

„C. Paslaugų, susijusių su B punkte nurodytų prekių tiekimu, teikimą;“

— D punktas keičiamas taip:

„D. Prekių tiekimą ir paslaugų teikimą, vykdomus B punkte išvardytose vietose, kai taikoma kuri nors iš ten nurodytų procedūrų;“

— Pridedamas toks E punktas:

„E. tiekimą:

— 7 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytų prekių, kurioms vis dar taikoma laikino įvežimo visiškai atleidžiant nuo importo muito, procedūra arba išorinio tranzito procedūra,

— 7 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytų prekių, kurioms vis dar taikoma Bendrijos vidaus tranzito procedūra, nurodyta 33a straipsnyje,

taip pat su tokių prekių tiekimu susijusių paslaugų teikimą.“

21. 28 straipsnyje įterpiamas šis punktas:

„3a. Kol Taryba priims sprendimą, kuriuo pagal Direktyvos 89/465/EEB (*) 3 straipsnį turi būti panaikinti 3 dalyje numatyti pereinamojo laikotarpio nukrypimai, Ispanijai leidžiama atleisti nuo mokesčio F priedo 2 punkte nurodytus sandorius, susijusius su autorių teikiamomis paslaugomis, ir F priedo 23 ir 25 punktuose nurodytus sandorius.

(*) OL L 226, 1989 8 3, p. 21.“

22. Įterpiama ši XVIa dalis ir 28a–28m straipsniai:

„XVIa DALIS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO PRIEMONĖS DĖL PREKYBOS TARP VALSTYBIŲ NARIŲ APMOKESTINIMO

28a straipsnis

Objektas

1. Pridėtinės vertės mokesčiu taip pat apmokestinami:

- a) prekių įsigijimai Bendrijos viduje, kai jas už atlygį šalies teritorijoje įsigyja apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks, arba neapmokestinamasis juridinis asmuo,

jeigu pardavėjas yra apmokestinamasis asmuo, veikiantis kaip toks, kuris neatleidžiamas nuo mokesčio pagal 24 straipsnį ir kuriam netaikomos 8 straipsnio 1 dalies a punkto antro sakinio arba 28b straipsnio B dalies 1 punkto nuostatos.

Nukrypstant nuo pirmojo punkto, pridėtinės vertės mokestis netaikomas Bendrijos viduje kitų prekių, nei naujos transporto priemonės ir akcizu apmokestinami produktai, įsigijimams:

- kai tokias prekes įsigyja apmokestinamasis asmuo, kuriam taikytina 25 straipsnyje nurodyta vienodo tarifo schema, arba apmokestinamasis asmuo, tiekiantis tik tokias prekes ir teikiantis tik tokias paslaugas, kurios nesuteikia teisės į mokesčio atskaitą, arba neapmokestinamasis juridinis asmuo,
- kai už tokias prekes sumokėta ar mokėtina suma (neįskaitant pridėtinės vertės mokesčio, mokėtino arba sumokėto valstybėje narėje, iš kurios prekės yra išsiųstos arba išgabentos) einamaisiais kalendoriniais metais neviršija valstybių narių nustatytos ribos, kuri negali būti mažesnė už 10 000 ekiu ekvivalentą nacionaline valiuta, ir
- jeigu bendra įsigijimų Bendrijos viduje, kai įsigyjamos prekės, kitos nei naujos transporto priemonės ir akcizu apmokestinami produktai, vertė (neįskaitant pridėtinės vertės mokesčio, mokėtino arba sumokėto valstybėje narėje, iš kurios prekės yra išsiųstos arba išgabentos), praėjusiais kalendoriniais metais neviršijo antroje įtraukoje nustatytos sumos.

Apmokestinamiesiems asmenims ir neapmokestinamiesiems juridiniams asmenims, kuriems gali būti taikomos antrojo punkto sąlygos, valstybės narės suteikia teisę pasirinkti pirmame punkte nustatytą bendrąją schemą. Valstybės narės nustato išsamias šios galimybės pasirinkimo taisykles, nustatydamos, kad toks pasirinkimas bet kuriuo atveju galioja ne trumpiau kaip dvejus kalendorinius metus;

- b) naujų transporto priemonių įsigijimai Bendrijos viduje, kai jas už atlygį šalies teritorijoje įsigyja apmokestinamieji asmenys arba neapmokestinamieji juridiniai asmenys, kuriems gali būti taikomas a punkto antroje pastraipoje numatytas nukrypimas, arba bet koks kitas neapmokestinamasis asmuo.

2. Šioje dalyje:

- a) „transporto priemonės“ yra ilgesni kaip 7,5 metro žmonėms arba prekėms gabenti skirti laivai, orlaiviai, kurių keliamoji galia yra daugiau kaip 1 550 kilogramų,

ir didesnio nei 48 kubinių centimetrų tūrio arba 7,2 kilovato galingumo motorizuotos sausumos transporto priemonės, išskyrus 15 straipsnio 5 ir 6 dalyse nurodytus laivus ir orlaivius;

- b) transporto priemonės, išvardytos a punkte, netaikomos naujomis, jeigu jos atitinka abi šias sąlygas:
- patiektos praėjus daugiau kaip trimis mėnesiams po pirmo jų panaudojimo,
 - sausumos transporto priemonės yra nuvažiavusios daugiau kaip 3 000 kilometrų, laivai yra plaukę daugiau kaip 100 valandų, arba lėktuvai yra skridę daugiau kaip 40 valandų.

Valstybės narės parengia reikalavimus, dėl anksčiau išvardytų faktų įrodymo.

3. „Prekių įsigijimas Bendrijos viduje“ yra teisės disponuoti kilnojamoju materialiu turtu įsigijimas, tampant jo savininku, kai prekes įsigyjantiems asmeniui į kitą valstybę narę, nei valstybė narė, iš kurios prekės yra išsiųstos arba išgabentos, atsiunčia arba atgabena pardavėjas ar prekes įsigyjantis asmuo parduodančiojo ar prekes įsigyjantio asmens vardu.

Jeigu prekės, kurias įsigyja neapmokestinamasis juridinis asmuo, yra siunčiamos ar gabenamos iš trečiosios šalies teritorijos ir minėto asmens importuojamos į kitą valstybę narę, nei valstybė narė, į kurią jos turi būti pristatytos, minėtos prekės laikomos atsiųstomis arba atgabentomis iš importuojančios valstybės narės. Minėta valstybė narė 21 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka grąžina importuotojui pridėtinės vertės mokestį, sumokėtą už prekių importą, jeigu importuotojas įrodo, kad jo įsigytos prekės buvo apmokestintos pridėtinės vertės mokesčiu valstybėje narėje, į kurią gabenamos arba siunčiamos prekės buvo pristatytos.

4. Bet kuris asmuo, kuris kartais tiekia naujas transporto priemones 28c straipsnio A dalyje nustatytais sąlygomis, taip pat yra apmokestinamasis asmuo.

Valstybė narė, kurios teritorijoje įvyksta prekių tiekimas, apmokestinamajam asmeniui suteikia teisę į atskaitą pagal šias nuostatas:

- teisė į atskaitą atsiranda tik prekių tiekimo metu,

- apmokestinamajam asmeniui leidžiama atskaityti pridėtinės vertės mokestį, įskaitytą į pirkimo kainą arba sumokėtą už transporto priemonių importą ar įsigijimą Bendrijos viduje, neviršijant mokesčio sumos, kurią jis privalėtų mokėti, jeigu tiekiamos prekės nebūtų atleistos nuo mokesčio.

Valstybės narės nustato išsamias šių nuostatų įgyvendinimo taisykles.

5. Prekių tiekimu už atlygį laikoma:

a) 5 straipsnio 5 dalies a punkte nurodytų darbų atlikimas kitam apmokestinamajam asmeniui, kai jie fiziškai atliekami kitoje valstybėje narėje, nei valstybė narė, kurios teritorijoje klientas yra identifikuotas kaip pridėtinės vertės mokesčio mokėtojas, jeigu įvykdomos šios sąlygos:

- medžiagos, kurias naudoja darbus atliekantis asmuo, buvo kliento ar kito asmens atsiųstos ar atgabentos iš valstybės narės, kurios teritorijoje klientas yra identifikuotas kaip pridėtinės vertės mokesčio mokėtojas,
- darbą atliekančio asmens pagamintas ar surinktas produktas išgabenamamas arba išsiunčiamas klientui, esančiam valstybėje narėje, kurioje jis identifikuotas kaip pridėtinės vertės mokesčio mokėtojas;

b) apmokestinamojo asmens verslui skirtų prekių perdavimas į kitą valstybę narę.

Perduotomis į kitą valstybę narę prekėmis laikomas: bet koks materialusis turtas, kurį apmokestinamasis asmuo arba kitas asmuo jo vardu išsiunčia arba išgabena iš 3 straipsnyje nurodytos teritorijos, neišvykdamas už Bendrijos ribų savo verslo tikslais, išskyrus bet kurią toliau nurodytą operaciją:

- minėtų prekių tiekimą, kai apmokestinamasis asmuo tiekia prekes valstybės narės, į kurią pristatomos siunčiamos arba gabenamos prekės, teritorijoje pagal 8 straipsnio 1 dalies a punkto antrame sakinyje ir 28b straipsnio B dalies 1 punkte nustatytas sąlygas,
- minėtų prekių tiekimą, kai apmokestinamasis asmuo tiekia prekes pagal 8 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytas sąlygas,
- minėtų prekių tiekimą, kai apmokestinamasis asmuo tiekia prekes pagal 15 straipsnyje arba 28c straipsnio A dalyje nustatytas sąlygas,
- pagal a punkte nustatytas sąlygas apmokestinamajam asmeniui atliekamus darbus, kai darbai atliekami valstybėje narėje, į kurią pristatomos minėtos siunčiamos arba gabenamos prekės,
- minėtų prekių aptarnavimo paslaugų teikimą apmokestinamajam asmeniui, kai paslaugos fiziškai

atliktos valstybėje narėje, į kurią pristatomos minėtos siunčiamos arba gabenamos prekės,

— laikiną minėtų prekių naudojimą valstybės narės, į kurią atsiųstos arba atgabentos prekės, teritorijoje teikiant paslaugas apmokestinamajam asmeniui, išikūrusiam valstybės narės, iš kurios prekės i išsiųstos arba išgabentos prekės, teritorijoje,

— laikiną minėtų prekių naudojimą ne ilgiau kaip 24 mėnesius kitos valstybės narės teritorijoje, kurioje tapačioms prekėms, įvežtoms iš trečiosios šalies laikinam naudojimui, galėtų būti įforminta laikinojo įvežimo visiškai atleidžiant nuo importo muitų procedūra.

6. Prekių įsigijimu Bendrijos viduje už atlygį taip pat laikomas prekių, atsiųstų ar atgabentų apmokestinamojo asmens ar jo vardu iš kitos valstybės narės, kurios teritorijoje jos buvo pagamintos, išgautos, apdorotos ar pirktos, įsigytų, kaip apibrėžta 1 dalyje, ar importuotų apmokestinamojo asmens į tą valstybę narę jo verslo kontekste, panaudojimas jo verslo tikslais.

7. Valstybės narės imasi priemonių, užtikrinančių, kad sandoriai, kurie būtų laikomi „prekių tiekimu“ pagal 5 dalį arba 5 straipsnį, jeigu būtų apmokestinamojo asmens, kuris veikia kaip toks, įvykdyti šalies teritorijoje, būtų priskiriami „prekių įsigijimams Bendrijos viduje“.

28b straipsnis

Sandorių vieta

A. Prekių įsigijimo Bendrijos viduje vieta

1. Prekių įsigijimo Bendrijos viduje vieta laikoma vieta, kur prekės yra, kai baigiasi jų siuntimas ar gabenimas.

2. Nepažeidžiant 1 dalies, vis dėlto 28a straipsnio 1 dalies a punkte nurodyto prekių įsigijimo Bendrijos viduje vieta yra teritorijoje valstybės narės, suteikusiai pridėtinės vertės mokesčio identifikavimo numerį, kurį naudodamas prekes įsigyjantis asmuo jas įsigijo, jeigu prekes įsigyjantis asmuo neįrodo, kad minėtos prekės buvo apmokestintos šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka.

Jeigu įsigijimas pagal 1 dalies nuostatas apmokestinamas valstybėje narėje, į kurią siunčiamos ar gabenamos prekės pristatomos, o prieš tai prekės buvo apmokestintos pagal pirmosios pastraipos nuostatas, apmokestinamoji vertė valstybėje narėje, išdavusioje pridėtinės

vertės mokesčio identifikavimo numerį, kurį naudodamas prekes išsigyjantis asmuo jas išsigijo, atitinkamai sumažinama.

B. Prekių tiekimo vieta

1. Nukrypstant nuo 8 straipsnio 1 dalies a punkto ir 2 dalies, prekių, kurias iš valstybės narės, kitos nei siunčiamų arba gabenamų prekių pristatymo vieta, siunčia arba gabena tiekėjas arba kitas asmuo jo vardu, pristatymo vieta yra vieta, kur baigiasi siuntimas ar gabenimas, jeigu įvykdomos šios sąlygos:

- prekės pristatomos apmokestinamajam asmeniui, kuriam taikomas 28a straipsnio 1 dalies a punkto antrojoje pastraipoje numatytas nukrypimas, neapmokestinamajam asmeniui, kuriam taikomas toks pats nukrypimas, arba bet kuriam kitam neapmokestinamajam asmeniui,
- tiekiamos prekės yra kitos nei naujos transporto priemonės ir kitos nei po surinkimo arba instaliavimo su išbandymu ar be jo tiekėjo ar jo vardu pristatomos prekės.

Jeigu taip tiekiamos prekės yra atsiunčiamos arba atgabenamos iš trečiosios šalies teritorijos ir tiekėjo importuojamos į kitą valstybę narę, nei valstybė narė, į kurią jos siunčiamos arba gabenamos pirkėjui, jos laikomos atsiųstomis arba atgabentomis iš importo valstybės narės.

2. Tačiau, jei tiekiamos prekės yra kitos nei akcizu apmokestinami produktai, 1 dalis netaikoma prekėms, atsiųstoms arba atgabentoms į tą pačią valstybę narę, į kurią jos turi būti atsiųstos arba atgabentos, jeigu:

- bendra tokių prekių vertė (neįskaitant pridėtinės vertės mokesčio) per vienus kalendorinius metus neviršija 100 000 ekiu ekvivalento nacionaline valiuta, ir
- bendra prekių, kitų nei akcizu apmokestinami produktai, tiekiamų 1 dalyje nustatytais sąlygomis, vertė (neįskaitant pridėtinės vertės mokesčio) praėjusiais kalendoriniais metais neviršijo 100 000 ekiu ekvivalento nacionaline valiuta.

Valstybė narė, į kurios teritoriją pirkėjui atsiunčiamos arba atgabenamos prekės, anksčiau nurodytą ribą gali sumažinti iki 35 000 ekiu ekvivalento nacionaline valiuta, jeigu, jos nuomone, minėta 100 000 ekiu

labai iškraipys konkurencijos sąlygas. Valstybės narės, kurios pasinaudoja šia galimybe, imasi būtinų priemonių, kad apie tai informuotų atitinkamas viešosios valdžios institucijas prekių siuntimo ar gabenimo valstybėje narėje.

Iki 1994 m. gruodžio 31 d. Komisija pateikia Tarybai ataskaitą apie pirmesnėje pastraipoje nustatytos 35 000 ekiu ribos taikymą. Minėtoje ataskaitoje Komisija gali informuoti Tarybą, kad panaikinus specialias ribas, konkurencijos sąlygos nebus labai iškraipytos. Pirmiau pateikta šio straipsnio pastraipa galioja tol, kol Taryba vieningai apsisprendžia dėl Komisijos pasiūlymo.

3. Valstybė narė, iš kurios teritorijos prekės išsiunčiamos arba išgabenamos, suteikia tiems apmokestinamiesiems asmenims, kurių tiekiamos prekės atitinka 2 dalies sąlygas, teisę tokio prekių tiekimo vietą pasirinkti šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka.

Atitinkamos valstybės narės nustato išsamias naudojimosi šia galimybe taisykles, laikydamosi nuostatos, kad toks pasirinkimas galioja ne trumpiau kaip dvejus metus.

C. Paslaugų, susijusių su prekių gabenimu Bendrijos viduje, tiekimo vieta

1. Nukrypstant nuo 9 straipsnio 2 dalies b punkto, paslaugų, susijusių su prekių gabenimu Bendrijos viduje, tiekimo vieta nustatoma pagal šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalis. Čia vartojami tokie apibrėžimai:

- „prekių gabenimas Bendrijos viduje“ yra prekių gabenimas, kai išgabenimo ir pristatymo vietos yra dviejų skirtingų valstybių narių teritorijose,
- „išgabenimo vieta“ yra laikoma ta vieta, kur faktiškai prasideda gabenimas, neatsižvelgiant į atstumą iki prekių buvimo vietos,
- „pristatymo vieta“ yra laikoma ta vieta, kur faktiškai baigiasi galutinė prekių pristatymo vieta.

2. Paslaugų, susijusių su prekių gabenimu Bendrijoje, tiekimo vieta yra laikoma prekių išgabenimo vieta.

3. Tačiau, nukrypstant nuo 2 dalies, paslaugų, kurios gabenant prekes Bendrijoje teikiamos klientams, kurie pridėtinės vertės mokesčio tikslais yra identifikuoti kitoje valstybėje narėje, nei toji valstybė narė, iš kurios prekės išgabenamos, tiekimo vieta yra valstybės narės, suteikusios klientui pridėtinės vertės mokesčio identifikavimo numerį, kurį naudojant buvo suteikta paslauga, teritorijoje.

4. Valstybės narės mokesčio netaiko maršruto daliai, einančiai Bendrijos teritorijai, kaip ji apibrėžta 3 straipsnyje, nepriklausančiais vandenimis.

D. *Papildomų paslaugų, susijusių su prekių gabenimu Bendrijos viduje, teikimo vieta*

Nukrypstant nuo 9 straipsnio 2 dalies c punkto, papildomų transporto paslaugų, kurios susijusios su prekių gabenimu Bendrijos viduje, kai jos teikiamos klientams, kurie pridėtinės vertės mokesčio tikslais identifikuoti kitoje valstybėje narėje, nei valstybė narė, kurioje paslaugos faktiškai teikiamos, teikimo vieta yra valstybės narės, išdavusios klientui pridėtinės vertės mokesčio identifikavimo numerį, kurį naudojant jam buvo suteikta paslauga, teritorijoje.

E. *Tarpininkų paslaugų teikimo vieta*

1. Nukrypstant nuo 9 straipsnio 1 dalies, tarpininkų, veikiančių kito asmens vardu ir sąskaita, teikiamų paslaugų, kai tarpininkaujama teikiant ar įsigyjant prekių gabenimo Bendrijos viduje paslaugas, teikimo vieta yra prekių išgabenimo vieta.

Tačiau, jeigu tarpininko teikiamų paslaugų klientas yra pridėtinės vertės mokesčio tikslais identifikuotas kitoje valstybėje narėje, nei toji valstybė narė, iš kurios prekės išgabenamos, tarpininko paslaugų teikimo vieta yra valstybės narės, suteikusios klientui pridėtinės vertės mokesčio identifikavimo numerį, kurį naudojant jam buvo suteikta paslauga, teritorijoje.

2. Nukrypstant nuo 9 straipsnio 1 dalies, tarpininkų, veikiančių kito asmens vardu ir sąskaita, teikiamų paslaugų, kai tarpininkaujama teikiant ar įsigyjant papildomas paslaugas, susijusias su prekių gabenimu Bendrijos viduje, teikimo vieta yra fizinio minėtų papildomų paslaugų teikimo vieta.

Tačiau, jeigu tarpininko teikiamų paslaugų klientas yra pridėtinės vertės mokesčio tikslais identifikuotas kitoje valstybėje narėje, nei toji valstybė narė, kurios teritorijoje fiziškai teikiama minėta papildoma paslauga, tarpininko paslaugų teikimo vieta yra valstybės narės, suteikusios klientui pridėtinės vertės mokesčio identifikavimo numerį, kurį naudojant jam buvo suteikta tarpininko paslauga, teritorijoje.

3. Nukrypstant nuo 9 straipsnio 1 dalies, tarpininkų, veikiančių kito asmens vardu ir sąskaita, teikiamų paslaugų, kai tarpininkaujama teikiant ar įsigyjant kitas,

nei šio straipsnio 1 arba 2 dalyse arba 9 straipsnio 2 dalies e punkte nurodytos paslaugos, teikimo vieta yra minėtų sandorių vykdymo vieta.

Tačiau, jeigu klientas yra pridėtinės vertės mokesčio tikslais identifikuotas kitoje valstybėje narėje, nei toji valstybė narė, kurios teritorijoje vykdomi šie sandoriai, tarpininko paslaugų teikimo vieta yra valstybės narės, suteikusios klientui pridėtinės vertės mokesčio identifikavimo numerį, kurį naudojant jam buvo suteikta tarpininko paslauga, teritorijoje.

28c straipsnis

Atleidimas nuo mokesčio

A. *Tiekiamų prekių atleidimas nuo pridėtinės vertės mokesčio*

Valstybės narės, nepažeisdamos kitų Bendrijos nuostatų ir taikydamos sąlygas, kurias jos nustato, siekdamos užtikrinti teisingą ir sąžiningą toliau nurodytų atleidimo nuo mokesčio atvejų taikymą bei užkirsti kelią bet kokiam mokesčių vengimui, išsisukinėjimui ar piktnaudžiavimui, atleidžia nuo mokesčio:

a) prekių tiekimą, kaip apibrėžta 5 straipsnyje ir 28a straipsnio 5 dalies a punkte, kurios pardavėjo ar prekes įsigijančio asmens ar bet kurio jų vardu išsiųstos arba išgabentos ne iš 3 straipsnyje nurodytos teritorijos, bet vis tiek Bendrijos viduje, o prekių pirkėjas yra kitas apmokestinamasis asmuo ar neapmokestinamasis juridinis asmuo, kuris veikia kaip toks kitoje valstybėje narėje, nei valstybė narė, iš kurios prekės išsiųstos arba išgabentos.

Šis atleidimas nuo mokesčio netaikomas prekėms, kurias tiekia apmokestinamieji asmenys atleisti nuo mokesčio pagal 24 straipsnį, arba prekėms, kurios teikiamos apmokestinamiesiems asmenims arba neapmokestinamiesiems juridiniams asmenims, atitinkantiems 28a straipsnio 1 dalies a punkto antroje pastraipoje nurodyto nukrypimo taikymo sąlygas;

b) naujų transporto priemonių, kurios pardavėjo ar prekes įsigijančio asmens ar bet kurio jų vardu išsiųstos arba išgabentos iš 3 straipsnyje nurodytos teritorijos ribų, tačiau neišvykstant už Bendrijos ribų, ir kurių pirkėjas yra apmokestinamasis asmuo arba neapmokestinamasis juridinis asmuo, atitinkantys 28a straipsnio 1 dalies a punkto antroje pastraipoje nurodyto nukrypimo taikymo sąlygas, arba bet koks kitas neapmokestinamasis juridinis asmuo, tiekimą;

- c) prekių tiekimą, kaip apibrėžta 28a straipsnio 5 dalies b punkte, kuris atitiktų a punkte nustatytą atleidimo nuo mokesčio sąlygas, jeigu prekės būtų tiekiamos bet kuriam kitam apmokestinamajam asmeniui.

B. Bendrijos viduje įsigyjamų prekių atleidimas nuo pridėtinės vertės mokesčio

Valstybės narės, nepažeisdamos kitų Bendrijos nuostatų ir taikydamos sąlygas, kurias jos nustato, siekdamos užtikrinti teisingą ir sąžiningą toliau nurodytų atleidimo nuo mokesčio atvejų taikymą, užkirsti kelią bet kokiam mokesčių vengimui, išsisukinėjimui ar piktnaudžiavimui, atleidžia nuo mokesčio:

- a) įsigijimą Bendrijos viduje prekių, kurių tiekimas, kai jas tiekia apmokestinamieji asmenys, šalies teritorijoje būtų visais atvejais atleidžiamas nuo mokesčio;
- b) įsigijimą Bendrijos viduje prekių, kurių importas būtų visais atvejais atleidžiamas nuo mokesčio pagal 14 straipsnio 1 dalį;
- c) prekių įsigijimą Bendrijos viduje, jeigu pagal 17 straipsnio 3 ir 4 dalis prekes įsigyjantis asmuo bet kuriuo atveju turėtų teisę į visos pridėtinės vertės mokesčio sumos, mokėtinos pagal 28a straipsnio 1 dalį, grąžinimą.

C. Transporto paslaugų atleidimas nuo pridėtinės vertės mokesčio

Valstybės narės atleidžia nuo mokesčio prekių gabenimo Bendrijos viduje paslaugas, kai jos susijusios su prekių siuntimu ar gabenimu į autonominių Azorų ir Madeiros regionų salas ir iš jų bei prekių siuntimu arba gabenimu tarp šių salų.

D. Importuojamų prekių atleidimas nuo pridėtinės vertės mokesčio

Jeigu iš trečiosios šalies teritorijos atsiunčiamos arba atgabenamos prekės yra importuojamos į kitą valstybę narę, nei valstybė narė, į kurią prekės turi būti atsiųstos ar atgabentos pirkėjui, valstybės narės tokias importuojamas prekes atleidžia nuo mokesčio, jeigu tokios importuotojo tiekiamos prekės, kaip nustatyta 21 straipsnio 2 dalyje, yra atleistos nuo mokesčio pagal A dalį.

Valstybės narės nustato šį atleidimo nuo mokesčio atvejį reglamentuojančias sąlygas siekdamos užtikrinti teisingą ir sąžiningą jo taikymą bei užkirsti kelią bet kokiam mokesčių vengimui, išsisukinėjimui ar piktnaudžiavimui.

E. Kiti atleidimo nuo pridėtinės vertės mokesčio atvejai

- a) Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad prekių, kurioms įformintas vienas iš veiksmų ar procedūrų, nurodytų 16 straipsnio 1 dalies B punkte, įsigijimas Bendrijos viduje būtų apmokestinamas taikant tas pačias nuostatas, kaip ir tų pačių prekių tiekimas šalies teritorijoje.

- b) 16 straipsnio 2 dalis keičiama taip:

„2. Pasikonsultavusios 29 straipsnyje nustatyta tvarka, valstybės narės gali nuspręsti nuo pridėtinės vertės mokesčio atleisti:

- a) prekių įsigijimą Bendrijos viduje, jeigu jas įsigyja apmokestinamasis asmuo, taip pat prekių importą ar tiekimą apmokestinamajam asmeniui, kai apmokestinamasis asmuo ketina jas eksportuoti į trečiąsias šalis, tokias, kokios jos yra, arba perdirbtas, taip pat paslaugų, susijusių su jo eksporto verslu teikimą, tačiau iki ribos, neviršijančios jo ankstesniųjų 12 mėnesių eksporto vertės;
- b) prekių įsigijimą Bendrijos viduje, jeigu jas įsigyja apmokestinamasis asmuo, taip pat prekių importą ar tiekimą apmokestinamajam asmeniui, kai apmokestinamasis asmuo ketina jas tiekti į kitą valstybę narę pagal 28c straipsnio A dalyje nustatytas sąlygas, taip pat paslaugų, susijusių su tokiais tiekimais į kitą valstybę narę, teikimą, tačiau iki ribos, neviršijančios jo ankstesniųjų 12 mėnesių prekių tiekimų pagal 28c straipsnio A dalyje nustatytas sąlygas vertės.

Valstybės narės gali bendrai nustatyti maksimalią sandorių, kuriuos jos atleidžia nuo mokesčio pagal šio straipsnio a ir b punktus, vertę.“

28d straipsnis

Apmokestinimo momentas ir mokesčio apskaičiavimas

1. Apmokestinimo momentas įvyksta, kai įvyksta prekių įsigijimas Bendrijos viduje. Prekių įsigijimas Bendrijos viduje laikomas įvykusiu esant toms pačioms aplinkybėms, kurioms esant prekių tiekimas šalies teritorijoje būtų laikomas įvykusiu.

2. Mokestis už prekių įsigijimą Bendrijos viduje turi būti apskaičiuotas 15-ąją kito mėnesio, einančio po to, kurį įvyksta apmokestinimo momentas, dieną.

3. Nukrypstant nuo šio straipsnio 2 dalies, mokestis turi būti apskaičiuotas išrašant sąskaitą faktūrą, jeigu prekes įsigyjanti asmeniui sąskaita faktūra išrašoma iki šio straipsnio 2 dalyje nustatytos datos.

4. Nukrypstant nuo 10 straipsnio 2 ir 3 dalių, mokestis už prekes, tiekiamas pagal 28c straipsnio A dalies sąlygas, turi būti apskaičiuotas 15-ąją kito mėnesio, einančio po to, kurį įvyksta apmokestinimo momentas, dieną.

Tačiau mokestis turi būti apskaičiuojamas išrašant sąskaitą faktūrą, jeigu sąskaita faktūra išrašoma iki penkioliktos kito mėnesio, einančio po to, kurį įvyksta apmokestinimo momentas, dienos.

28e straipsnis

Apmokestinamoji vertė ir taikytinas tarifas

1. Prekių įsigijimo Bendrijos viduje atveju apmokestinamoji vertė nustatoma pagal tokius pat elementus, kurie 11 straipsnio A dalyje nustatyta tvarka naudojami apmokestinamajai vertei tokių pat prekių tiekimo šalies teritorijoje atveju nustatyti. Visų pirma 28a straipsnio 6 dalyje nurodytu prekių įsigijimo Bendrijos viduje atveju apmokestinamoji vertė nustatoma pagal 11 straipsnio A dalies 1 punkto b papunktį.

Valstybės narės imasi būtinų priemonių, užtikrinančių, kad akcizu apmokestinamą produktą Bendrijos viduje įsigyjančio asmens mokėtinas arba sumokėtas akcizas būtų įtrauktas į apmokestinamąją vertę pagal 11 straipsnio A dalies 2 punkto a papunktį.

2. Prekių įsigijimui Bendrijos viduje taikomas toks mokesčio tarifas, kuris galioja apmokestinimo momentu.

3. Prekių įsigijimui Bendrijos viduje taikomas toks pats mokesčio tarifas, koks būtų taikomas panašių prekių tiekimui šalies teritorijoje.

28f straipsnis

Atskaita

1. 17 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys keičiamos taip:

„2. Tiek kiek prekes ir paslaugas apmokestinamasis asmuo naudoja savo apmokestinamiesiems sandoriams, jis turi teisę iš mokesčio, kurį jis turi sumokėti, atskaityti:

- pridėtinės vertės mokestį, apskaičiuotą ar sumokėtą už kito apmokestinamojo asmens, privalančio mokėti mokestį, šalies teritorijoje jam patiektas ar tiekiamas prekes ir suteiktas ar teikiamas paslaugas;
- pridėtinės vertės mokestį, apskaičiuotą ar sumokėtą už importuotas į šalies teritoriją prekes;
- pridėtinės vertės mokestį, kurį reikia sumokėti pagal 5 straipsnio 7 dalies a punktą, 6 straipsnio 3 dalį ir 28a straipsnio 6 dalį;
- pridėtinės vertės mokestį, kurį reikia sumokėti pagal 28a straipsnio 1 dalies a punktą.

3. Valstybės narės taip pat suteikia kiekvienam apmokestinamajam asmeniui teisę atskaityti ar susigrąžinti šio straipsnio 2 dalyje nurodytą pridėtinės vertės mokestį tiek, kiek prekės ir paslaugos naudojamos šiais tikslais:

- ekonominei veiklai, kaip apibrėžta 4 straipsnio 2 dalyje, kuri vykdoma kitoje šalyje, jeigu vykdam šią veiklą šalies teritorijoje mokestį būti galima atskaityti;
- sandoriuose, kurie neapmokestinami pagal 14 straipsnio 1 dalies i punktą, 15 straipsnį, 16 straipsnio 1 dalies B, C, D arba E punktus arba 2 dalį arba 28c straipsnio A dalį;
- bet kokiam sandoriui, kuris atleidžiamas nuo mokesčio pagal 13 straipsnio B dalies a punktą ir d punkto 1-5 papunkčius, kai klientas yra įsikūręs už Bendrijos ribų arba kai tie sandoriai yra tiesiogiai susiję su prekėmis, skirtomis eksportuoti į šalį, esančią už Bendrijos ribų.

4. Pagal šio straipsnio 3 dalį pridėtinės vertės mokestis gražinamas:

- apmokestinamiesiems asmenims, įsikūrusiems ne šalies teritorijoje, o kitoje valstybėje narėje, pagal išsamias įgyvendinimo taisykles, nustatytas Direktyvoje 79/1072/EEB (*)
- apmokestinamiesiems asmenims, įsikūrusiems už Bendrijos teritorijos ribų pagal išsamias įgyvendinimo taisykles, nustatytas Direktyvoje 86/560/EEB (**).

(*) OL L 331, 1979 12 27, p. 11.

(**) OL L 326, 1986 11 21, p. 40.“

2. 18 straipsnio 1 dalis keičiama taip:

„1. Kad galėtų pasinaudoti teise į atskaitą, apmokestinamasis asmuo privalo:

- kai atskaitoma vadovaujantis 17 straipsnio 2 dalies a punkto nuostatomis — turėti pagal 22 straipsnio 3 dalį išrašytą sąskaitą faktūrą;
- kai atskaitoma vadovaujantis 17 straipsnio 2 dalies b punkto nuostatomis — turėti importo dokumentą, kuriame minėtas asmuo būtų nurodytas kaip siuntos gavėjas arba importuotojas, taip pat nurodyta mokėtina mokesčio suma arba informacija, leidžianti tą sumą apskaičiuoti;
- kai atskaitoma vadovaujantis 17 straipsnio 2 dalies c punkto nuostatomis — laikytis kiekvienos valstybės narės nustatytų formalumų;
- kai apmokestinamasis asmuo minėtą mokestį privalo sumokėti kaip klientas arba pirkėjas pagal 21 straipsnio 1 dalies nuostatas — laikytis kiekvienos valstybės narės nustatytų formalumų;

- e) kai atskaitoma vadovaujantis 17 straipsnio 2 dalies d punkto nuostatomis — 22 straipsnio 4 dalyje nurodytoje deklaracijoje pateikti visą informaciją, reikalingą mokesčio, mokėtino už minėto asmens prekių įsigijimus Bendrijos viduje, sumai apskaičiuoti, ir turėti pagal 22 straipsnio 3 dalį išrašytą sąskaitą faktūrą.“

3. 18 straipsnyje įterpiama ši dalis:

„3a. Valstybės narės gali leisti apmokestinamajam asmeniui, neturinčiam pagal 22 straipsnio 3 dalį išrašytos sąskaitos faktūros, atskaityti pridėtinės vertės mokesčių 17 straipsnio 2 dalies d punkte nurodytu atveju; valstybės narės nustato šios nuostatos taikymo sąlygas ir reikalavimus.“

28g straipsnis

Asmenys, privalantys mokėti mokesčių

21 straipsnis keičiamas taip:

„21 straipsnis

Asmenys, privalantys mokėti mokesčių valstybės institucijoms

Toliau išvardyti asmenys turi mokėti pridėtinės vertės mokesčių:

1) pagal vidaus sistemą:

- a) apmokestinamasis asmuo, tiekiantis apmokestinamas prekes arba teikiantis apmokestinamas paslaugas, išskyrus nurodytas b punkte.

Jeigu apmokestinamas prekes tiekia arba paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, įsikūręs užsienyje, valstybės narės gali taikyti priemones, pagal kurias mokesčių turi sumokėti ne užsienyje įsikūręs, o kitas asmuo. Tokiu kitu asmeniu gali būti nurodomas, be kita ko, fiskalinis agentas arba asmuo, kurio naudai tiekiamos apmokestinamos prekės arba teikiamos apmokestinamos paslaugos. Valstybės narės taip pat gali numatyti, kad kitas nei apmokestinamasis asmuo bendrai su apmokestinamuoju asmeniu ir kiekvienas atskirai atsakytų už mokesčio sumokėjimą;

- b) klientas, kuriam apmokestinamasis asmuo, įsikūręs užsienyje, teikia paslaugas, nurodytas 9 straipsnio 2 dalies e punkte arba 28b straipsnio C, D arba E dalyse.

Tačiau valstybės narės gali reikalauti, kad paslaugų teikėjas bendrai su klientu ir kiekvienas atskirai atsakytų už mokesčio sumokėjimą;

- c) bet kuris asmuo, kuris sąskaitoje faktūroje ar kitame jai lygiaverčiame dokumente išskiria pridėtinės vertės mokesčių;

- d) bet kuris asmuo, įsigyjantis prekes Bendrijos viduje. Jeigu prekes Bendrijos viduje įsigyja užsienyje įsikūręs asmuo, valstybės narės gali taikyti priemones, pagal kurias mokesčių turi sumokėti kitas asmuo. Tokiu kitu asmeniu gali būti nurodytas, be kita ko, fiskalinis agentas. Valstybės narės taip pat gali numatyti, kad kitas, nei prekes Bendrijoje įsigyjantis asmuo bendrai su prekes įsigyjančiu asmeniu ir kiekvienas atskirai atsakytų už mokesčio sumokėjimą;

- 2) importuojant: asmuo ar asmenys, kuriuos valstybė narė, į kurią importuojamos prekės, nurodo arba pripažįsta kaip atsakingus už pridėtinės vertės mokesčio sumokėjimą.“

28h straipsnis

Asmenų, privalančių mokėti mokesčių, prievolės

22 straipsnis keičiamas taip:

„22 straipsnis

Prievolės vidaus sistemoje

1. a) Kiekvienas apmokestinamasis asmuo turi deklaruoti, kada jo, kaip apmokestinamojo asmens, veikla prasideda, pasikeičia arba baigiasi.

- b) Nepažeidžiant a punkto, kiekvienas apmokestinamasis asmuo, nurodytas 28a straipsnio 1 dalies a punkto antrojeje pastraipoje, turi deklaruoti, kad jis įvykdo prekių įsigijimus Bendrijos viduje, kai nebetenkinamos tame straipsnyje nustatyto nukrypimo taikymo sąlygos.

- c) Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad pagal individualų numerį būtų galima identifikuoti:

— kiekvieną apmokestinamąjį asmenį, išskyrus 28a straipsnio 4 dalyje nurodytus asmenis, kuris atitinkamos šalies teritorijoje tiekia prekes arba teikia paslaugas, suteikiančias jam teisę į atskaitą, išskyrus atvejus, kai teikiamos paslaugos, už kurių teikimą mokesčių turi mokėti tik klientas pagal 21 straipsnio 1 dalies b punktą. Tačiau valstybės narės neprivalo identifikuoti tam tikrų apmokestinamųjų asmenų, nurodytų 4 straipsnio 3 dalyje,

— kiekvieną apmokestinamąjį asmenį, nurodytą 1 dalies b punkte, ir kiekvieną apmokestinamąjį asmenį, pasinaudojantį 28a straipsnio 1 dalies a punkto trečioje pastraipoje nurodyta galimybe.

d) Kiekvieno identifikavimo numerio pradžioje rašomas ženklas pagal ISO tarptautinį standartą Nr. 3166 — alfa 2 — pagal kurį identifikuojama numerį suteikusi valstybė narė.

e) Valstybės narės imasi būtinų priemonių, užtikrinančių c punkte nurodytų apmokestinamųjų asmenų identifikavimą pagal jų sistemas ir teisingą pereinamojo laikotarpio nuostatų taikymą apmokestinant sandorius Bendrijos viduje, kaip numatyta šioje dalyje.

2. a) Kiekvienas apmokestinamasis asmuo turi vesti apskaitą, pakankamai išsamią, kad pagal ją būtų galima taikyti pridėtinės vertės mokestį ir mokesčių administratorius galėtų atlikti patikrinimus.

b) Kiekvienas apmokestinamasis asmuo tvarko registrą, kuriame fiksuoja prekes, jo paties arba jo vardu išsiųstas ar išgabentas iš 3 straipsnyje apibrėžtos teritorijos, tačiau neišvykstant už Bendrijos ribų, kai vykdomi 28a straipsnio 5 dalies b punkto ketvirtoje, penktoje, šeštoje ir septyntoje įtrauktoje išvardyti sandoriai.

Kiekvienas apmokestinamasis asmuo tvarko registrą, kuriame nurodo medžiagas, iš kitos valstybės narės jam siunčiamas apmokestinamojo asmens, toje valstybėje narėje identifiкуoto pridėtinės vertės mokesčio tikslais, arba to asmens vardu, kai pastarajam turi būti suteiktos darbų atlikimo paslaugos.

3. a) Kiekvienas apmokestinamasis asmuo turi išrašyti sąskaitą faktūrą arba kitą jai lygiavertį dokumentą kitam apmokestinamajam asmeniui arba neapmokestinamajam juridiniam asmeniui pateiktoms prekėms ir suteiktoms paslaugoms įforminti. Kiekvienas apmokestinamasis asmuo taip pat turi išrašyti sąskaitą faktūrą arba kitą jai lygiavertį dokumentą įforminti prekių tiekimą, nurodytą 28b straipsnio B dalies 1 punkte, taip pat prekių tiekimą 28c straipsnio A dalyje nustatytais sąlygomis. Apmokestinamasis asmuo privalo saugoti kiekvieno išrašyto dokumento kopiją.

Kiekvienas apmokestinamasis asmuo taip pat turi išrašyti sąskaitą faktūrą, kai gaunami mokėjimai prieš bet koki pirmoje pastraipoje nurodytą prekių tiekimą, ar kai kitas apmokestinamasis asmuo ar neapmokestinamasis juridinis asmuo moka jam avansu prieš baigiant teikti paslaugas.

b) Sąskaitoje faktūroje turi būti aiškiai nurodoma kaina be mokesčio bei atitinkamas mokestis pagal kiekvieną atskirą tarifą, taip pat visi atleidimo nuo mokesčio atvejai.

Sąskaitoje faktūroje taip pat nurodoma:

— 28b straipsnio C, D ir E dalyse nurodytų sandorių atveju numeris, pagal kurį apmokestinamas asmuo identifiкуojamas atitinkamos šalies teritorijoje, ir numeris, pagal kurį identifiкуojamas klientas ir kurį naudojant jam buvo suteikta paslauga,

— 28c straipsnio A dalies a punkte nurodytų sandorių atveju numeris, pagal kurį apmokestinamas asmuo identifiкуojamas atitinkamos šalies teritorijoje, ir numeris, pagal kurį prekes įsigyjantis asmuo identifiкуojamas kitoje valstybėje narėje,

— tiekiant naujas transporto priemones, 28a straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija.

c) Valstybės narės nustato kriterijus, pagal kuriuos būtų galima spęsti, ar dokumentą galima prilyginti sąskaitai faktūrai.

4. a) Kiekvienas apmokestinamasis asmuo turi pateikti mokesčio deklaraciją per tokį laikotarpį, kokį nustato valstybės narės. Tas laikotarpis negali būti ilgesnis kaip du mėnesiai po kiekvieno mokesčio laikotarpio pabaigos. Valstybės narės gali nustatyti mėnesio, dviejų mėnesių ar ketvirčio mokesčio laikotarpį. Tačiau valstybės narės gali nustatyti ir kitokius laikotarpius, su sąlyga, kad jie nebus ilgesni nei vieneri metai.

b) Mokesčio deklaracijoje turi būti pateikta visa informacija, reikalinga apskaičiuotinam mokesčiui ir atskaitytinoms sumoms nustatyti, ir, kai tai tikslinga bei reikalinga apskaičiavimo pagrindui nustatyti, bendra sandorių, susijusių su apskaičiuotu mokesčiu ir atskaita, vertė ir bendra patiektų prekių ir suteiktų paslaugų, atleistų nuo mokesčio, vertė.

c) Mokesčio deklaracijoje taip pat nurodoma:

— viena vertus, patiektų prekių, nurodytų 28c straipsnio A dalyje, už kurias mokestis turėjo būti apskaičiuotas per atitinkamą laikotarpį, bendra vertė be pridėtinės vertės mokesčio.

Taip pat pridedama: kitos valstybės narės teritorijoje patiektų prekių, nurodytų 8 straipsnio 1 dalies a punkto antrajame sakinyje ir 28b straipsnio B dalies 1 punkte, mokestis už kurias turėjo būti

apskaičiuotas per deklaruojamą laikotarpį, jeigu prekių išsiuntimo ar išgabenimo vieta yra šalies teritorijoje, bendra vertė be pridėtinės vertės mokesčio,

- antra vertus, 28a straipsnio 1 ir 6 dalyse nurodytų įsigijimų Bendrijos viduje, už kuriuos mokestis turėjo būti apskaičiuotas, bendra vertė be pridėtinės vertės mokesčio.

Taip pat pridedama: šalies teritorijoje patiektų prekių, nurodytų 8 straipsnio 1 dalies a punkto antrajame sakinyje ir 28b straipsnio B dalies 1 punkte, mokestis už kurias turėjo būti apskaičiuotas per deklaruojamą laikotarpį, jeigu prekių išsiuntimo ar išgabenimo vieta yra kitos valstybės narės teritorijoje, bendra vertė be pridėtinės vertės mokesčio.

5. Pateikę deklaraciją visi apmokestinamieji asmenys turi sumokėti mokėtiną pridėtinės vertės mokestį. Tačiau valstybės narės gali nustatyti kitokią minėtos sumos mokėjimo datą arba gali reikalauti tarpinio mokėjimo.

- a) Valstybės narės gali pareikalauti, kad apmokestinamasis asmuo pateiktų ataskaitą, kurioje pateiktų informaciją, nurodytą 4 dalyje, susijusią su visais praėjusiais metais vykdytais sandoriais. Šioje ataskaitoje turi būti visa informacija, reikalinga bet kokiam tikslinimui atlikti.
- b) Kiekvienas apmokestinamasis asmuo, identifiкуotas pridėtinės vertės mokesčio tikslais, taip pat privalo pateikti sumuojančiąją ataskaitą apie pirkėjus, identifiкуotus pridėtinės vertės mokesčio tikslais, kuriems jis tiekė prekes pagal 28c straipsnio A dalyje nustatytas sąlygas.

Sumuojančioji ataskaita sudaroma kiekvienam kalendoriniam ketvirčiui pasibaigus per valstybių narių nustatytą laikotarpį ir laikantis jų nustatytos tvarkos, o valstybės narės imasi būtinų priemonių, užtikrinančių, kad visada būtų laikomasi nuostatų, susijusių su administraciniu bendradarbiavimu netiesioginių mokesčių srityje.

Sumuojančioje ataskaitoje nurodoma:

- numeris, kuriuo apmokestinamasis asmuo yra identifiкуotas pridėtinės vertės mokesčio tikslais šalies teritorijoje ir kurį naudodamas jis tiekė prekes 28c straipsnio A dalyje nustatytomis sąlygomis,
- numeris, kuriuo kiekvienas prekes įsigijęs asmuo yra identifiкуotas pridėtinės vertės mokesčio tikslais kitoje valstybėje narėje, kurį naudojant prekės

buvo jam patiekto ir ten, kur tai reikalinga, nuroda, kad prekių tiekimas, kaip apibrėžta 28a straipsnio 5 dalies a punkte, buvo įvykdytas jas įsigyjančiam asmeniui,

- kiekvienam prekes įsigyjančiam asmeniui apmokestinamojo asmens patiektų prekių bendra vertė. Minėtos sumos deklaruojamos už kalendorinį ketvirtį, per kurį mokestis turėjo būti apskaičiuotas.

Sumuojančioje ataskaitoje taip pat nurodoma:

- tiekiant prekes pagal 28c straipsnio A dalies c punktą, numeris, kuriuo apmokestinamasis asmuo identifiкуojamas pridėtinės vertės mokesčio tikslais šalies teritorijoje, taip pat numeris, kuriuo jis identifiкуojamas valstybėje narėje, į kurią siunčiamos arba gabenamos prekės pristatomos, ir prekių vertė, nustatyta pagal 28e straipsnio 1 dalį,
- tikslinimų, atliktų pagal 11 straipsnio C dalies 1 punkto nuostatas, sumos. Minėtos sumos deklaruojamos kalendorinio ketvirčio, per kurį prekes įsigyjančiam asmeniui pranešama apie patikslinimą, ataskaitoje.

Jeigu prekės apmokestinamojo asmens ar jo vardu išsiunčiamos arba išgabenamos iš 3 straipsnyje apibrėžtos teritorijos, tačiau neišvykstant už Bendrijos ribų, numatant apmokestinamajam asmeniui atlikti darbus pagal 28a straipsnio 5 dalies a punktą, sumuojančiojoje ataskaitoje už ketvirtį, kurį prekės buvo taip išsiųstos ar išgabentos, turi būti nurodyta:

- numeris, kuriuo apmokestinamasis asmuo yra identifiкуotas pridėtinės vertės mokesčio tikslais valstybės narės, iš kurios prekės išsiunčiamos arba išgabenamos, teritorijoje,
- numeris, kuriuo apmokestinamasis asmuo, kuriam prekės buvo išsiųstos numatant jam atlikti darbus, yra identifiкуotas pridėtinės vertės mokesčio tikslais valstybės narės, į kurią prekės siunčiamos arba gabenamos, teritorijoje,
- patvirtinimas, kad prekės buvo išsiųstos arba išgabentos pirmiau nurodytomis sąlygomis numatant fiziškai atlikti darbus valstybėje narėje, į kurią siunčiamos arba gabenamos prekės pristatomos.

c) Nukrypdomos nuo b punkto, valstybės narės gali:

- reikalauti, kad sumuojančiosios ataskaitos būtų teikiamos už kiekvieną mėnesį,

— reikalauti, kad sumuojančiose ataskaitose būtų nurodoma papildoma informacija.

d) Jeigu naujas transporto priemonės asmeniui, kuris nėra identifiikuotas pridėtinės vertės mokesčio tikslais, 28c straipsnio A dalies b punkte nustatytais sąlygomis tiekia apmokestinamasis asmuo, identifiukuotas pridėtinės vertės mokesčio tikslais, arba kai naujas transporto priemonės tiekia 28a straipsnio 4 dalyje nurodytas apmokestinamasis asmuo, valstybės narės imasi būtinų priemonių, užtikrinančių, kad pardavėjas pateiktų visą informaciją, kad būtų galima taikyti mokesčių, o mokesčių administratorius galėtų atlikti patikrinimus.

e) Valstybės narės gali reikalauti, kad apmokestinamieji asmenys, kurie šalies teritorijoje vykdo prekių įsigijimus Bendrijos viduje, nurodytus 28a straipsnio 1 dalies a punkte ir 6 dalyje, pateiktų ataskaitas, kuriose būtų išsami informacija apie minėtus įsigijimus, tačiau su sąlyga, kad tokių ataskaitų nebūtų reikalaujama dažniau negu už mėnesį.

Valstybės narės taip pat gali reikalauti, kad naujas transporto priemonės Bendrijos viduje įsigijantys asmenys, kaip nustatyta 28a straipsnio 1 dalies b punkte, teikdami 4 dalyje nurodytą deklaraciją pateiktų visą informaciją, kad būtų galima taikyti mokesčių, o mokesčių administratorius galėtų atlikti patikrinimus.

7. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad asmenys, kurie pagal 21 straipsnio 1 dalies a ir b punktus turi mokėti pridėtinės vertės mokesčių vietoje užsienyje įsikūrusio apmokestinamojo asmens arba kurie yra kartu su kitu asmeniu bendrai ir kiekvienas atskirai atsakingi už minėto mokesčio sumokėjimą, laikytųsi aukščiau nurodytų deklaravimo ir mokėjimo įsipareigojimų.

8. Valstybės narės gali nustatyti kitas prievoles, kurias jos laiko būtinomis, kad mokesčiai būtų teisingai renkami ir kad būtų užkirstas kelias piktnaudžiavimams, laikydamosi nuostatų, kad sandoriams šalies viduje ir apmokestinamųjų asmenų sandoriams tarp valstybių narių turi būti taikomos vienodos sąlygos, o tokios prievolės nesukuria pasienio formų prekyboje tarp valstybių narių.

9. a) Valstybės narės gali atleisti nuo kai kurių arba visų prievolių:

— apmokestinamuosius asmenis, tiekiančius prekes arba teikiančius paslaugas, atleistas nuo mokesčio pagal 13 ir 15 straipsnius,

— apmokestinamuosius asmenis, kurie atitinka atleidimo nuo mokesčio sąlygas, nustatytas 24 straipsnyje ar kuriems gali būti taikomas nukrypimas, numatytas 28a straipsnio 1 dalies a punkto antroje pastraipoje,

— apmokestinamuosius asmenis, kurie nevykdo jokių 4 dalies c punkte nurodytų sandorių.

b) Valstybės narės gali atleisti kitus, nei a punkte nurodytieji, apmokestinamuosius asmenis nuo tam tikrų 2 dalies a punkte nurodytų prievolių.

c) Valstybės narės gali atleisti apmokestinamuosius asmenis nuo prievolės mokėti mokesčių, jeigu mokėtina suma yra menka.

10. Valstybės narės imasi priemonių, užtikrinančių, kad neapmokestinamieji asmenys, privalantys mokėti pridėtinės vertės mokesčių už Bendrijos viduje įsigijamas prekes, nurodytas 28a straipsnio 1 dalies a punkte, vykdytų deklaravimo ir mokėjimo prievoles ir būtų identifiukuoti pridėtinės vertės mokesčio tikslais, kaip nustatyta 1 dalies c, d ir e punktuose.

11. Naujų transporto priemonių įsigijimų Bendrijos viduje, nurodytų 28a straipsnio 1 dalies b punkte, atveju valstybės narės nustato deklaravimo ir vėlesnio mokėjimo tvarką.

12. Remdamasi Komisijos pasiūlymu, Taryba vieningai balsuodama gali leisti bet kuriai valstybei narei taikyti specialias priemones, supaprastinančias ataskaitų pateikimo reikalavimus, nustatytus 6 dalies b punkte. Minėtų supaprastinimo priemonių, kurios neturi trukdyti tinkamam sandorių Bendrijoje monitoringui, formos gali būti tokios:

a) valstybės narės gali leisti apmokestinamiesiems asmenims, įvykdžiusiems toliau nustatytas tris sąlygas, pateikti sumuojančiąsias ataskaitas už vienerius metus, jose nurodant numerius, kuriais asmenys, kuriems minėti apmokestinamieji asmenys tiekė prekes 28c straipsnio A dalyje nustatytais sąlygomis, yra identifiukuoti pridėtinės vertės mokesčio tikslais kitoje valstybėje narėje. Tai taikoma, kai:

— bendra metinė jų patiektų prekių arba suteiktų paslaugų, nurodytų 5 ir 6 straipsniuose ir 28a straipsnio 5 dalyje, vertė (neįskaitant pridėtinės vertės mokesčio) ne daugiau kaip 35 000 eurių viršija metinės apyvartos sumą, kuri imama kaip riba, atleidžiant nuo pridėtinės vertės mokesčio pagal 24 straipsnį,

— bendra metinė prekių, jų patiektų pagal 28c straipsnio A dalį, vertė (neįskaitant pridėtinės vertės mokesčio) neviršija 15 000 eurių ekvivalento nacionaline valiuta,

- prekės, jų patiektos pagal 28c straipsnio A dalį, yra kitos nei naujos transporto priemonės;
- b) valstybės narės, kurios nustato ilgesnį kaip trijų mėnesių mokesčių laikotarpį, už kurį apmokestinamieji asmenys privalo pateikti 4 dalyje nurodytą deklaraciją, gali leisti, kad minėti asmenys sumuojančiasias ataskaitas teiktų už tokį pat laikotarpį, jeigu jie įvykdo toliau nustatytas tris sąlygas:
 - bendra metinė jų patiektų prekių ir suteiktų paslaugų, nurodytų 5 ir 6 straipsniuose ir 28a straipsnio 5 dalyje, vertė (neįskaitant pridėtinės vertės mokesčio) neviršija 200 000 ekiu ekvivalento nacionaline valiuta,
 - bendra metinė prekių, jų patiektų pagal 28c straipsnio A dalį, vertė (neįskaitant pridėtinės vertės mokesčio) neviršija 15 000 ekiu ekvivalento nacionaline valiuta,
 - prekės, jų patiekto pagal 28c straipsnio A dalį, yra kitos nei naujos transporto priemonės.“

28i straipsnis

Speciali schema smulkiam verslui

24 straipsnio 3 dalis papildoma šia pastraipa:

„Bet kuriuo atveju naujos transporto priemonės, tiekiamos pagal 28c straipsnio A dalį, neatleidžiamos nuo pridėtinės vertės mokesčio pagal šio straipsnio 2 dalį.“

28j straipsnis

Bendra vienodo mokesčio tarifo schema, taikoma ūkininkams

1. 25 straipsnio 4 dalis papildoma šia pastraipa:

„Valstybės narės, pasinaudojusios šia galimybe, imasi būtinų priemonių, kad užtikrintų tinkamą pereinamojo laikotarpio nuostatų apmokestinant sandorius Bendrijos viduje taikymą, kaip nustatyta XVIa dalyje.“

2. 25 straipsnio 5 ir 6 dalys keičiamos taip:

„5. 3 dalyje numatyti vienodo tarifo procentai, taikomi toliau išvardytų prekių ir paslaugų kainoms be mokesčio:

- a) žemės ūkio produktų, kuriuos apmokestinamiesiems asmenims (išskyrus tuos, kuriems šalies teritorijoje taikoma šiame straipsnyje nustatyta vienodo tarifo schema) tiekia ūkininkai, kuriems taikoma vienodo tarifo schema;

- b) žemės ūkio produktų, kuriuos ūkininkai, kuriems taikoma vienodo tarifo schema, 28c straipsnio A dalyje nustatytais sąlygomis tiekia neapmokestinamiesiems juridiniams asmenims, kurie valstybėje narėje, į kurią išsiųsti ar išgabenti minėti žemės ūkio produktai pristatomi, neturi teisės į 28a straipsnio 1 dalies a punkto antroje pastraipoje nurodytą išlygą;
- c) žemės ūkio paslaugų, kurias apmokestinamiesiems asmenims (išskyrus tuos, kuriems šalies teritorijoje taikoma šiame straipsnyje nustatyta vienodo tarifo schema) teikia ūkininkai, kuriems taikoma vienodo tarifo schema.

Šios kompensacijos taikymas nesuteikia teisės taikyti jokios kitos atskaitos formos.

6. Valstybės narės nustato, kad vienodo tarifo kompensaciją už šio straipsnio 5 dalyje nurodytus žemės ūkio produktus ir žemės ūkio paslaugas turi mokėti:

- a) pirkėjas arba klientas. Tokiu atveju pirkėjas arba klientas, kuris yra apmokestinamasis asmuo, turi būti valstybių narių nustatyta tvarka įgaliotas atskaityti iš pridėtinės vertės mokesčio sumos, kurią jis privalo sumokėti atitinkamos šalies teritorijoje, vienodo tarifo kompensacijų sumą, kurią jis sumokėjo ūkininkams, kuriems taikomas vienodas tarifas.

Valstybės narės grąžina pirkėjui arba klientui vienodo tarifo kompensaciją, kurią jis yra sumokėjęs ūkininkams, kuriems taikomas vienodas tarifas, visų toliau nurodytų sandorių atveju:

- pagal 28c straipsnio A dalį tiekiant žemės ūkio produktus apmokestinamiesiems asmenims arba neapmokestinamiesiems juridiniams asmenims, veikiančiams kaip tokie kitoje valstybėje narėje, kurioje jie neatitinka 28a straipsnio 1 dalies a punkto antroje pastraipoje numatytos išlygos taikymo sąlygų,
- pagal 15 straipsnyje ir 16 straipsnio 1 dalies B, D ir E punktuose nustatytas sąlygas tiekiant žemės ūkio produktus už Bendrijos ribų įsikūrusiems apmokestinamiesiems pirkėjams, jeigu minėti pirkėjai produktus naudoja 17 straipsnio 3 dalies a ir b punktuose nurodytiems sandoriams arba šalies teritorijoje teikiant paslaugas, už kurias privalo mokėti mokesť tik klientai 21 straipsnio 1 dalies b punkte nustatyta tvarka,
- teikiant žemės ūkio paslaugas apmokestinamiesiems klientams, įsikūrusiems kitose Bendrijai priklausančiose valstybėse narėse, arba apmokestinamiesiems klientams, įsikūrusiems už Bendrijos ribų, jeigu minėti klientai šiomis paslaugomis naudojasi tiksliai

17 straipsnio 3 dalies a ir b punktuose nurodytus sandorius ir teikdami šalies teritorijoje paslaugas, už kurias privalo mokėti mokesį tik klientai 21 straipsnio 1 dalies b punkte nustatyta tvarka.

Valstybės narės nustato mokesčio grąžinimo būdą; jos gali tam tikslui naudotis 17 straipsnio 4 dalies nuostatomis; arba

b) valdžios institucijos.“

3. 25 straipsnio 9 dalis papildoma šia pastraipa:

„Šiame straipsnyje nurodyta galimybe pasinaudojančios valstybės narės imasi būtinų priemonių, užtikrinančių, kad pagal 28b straipsnio B dalies 1 punktą tiekiamiems žemės ūkio produktams būtų taikomas toks pats apmokestinimo būdas, nesvarbu, ar juos tiekia ūkininkas, kuriam taikomas vienodas tarifas, ar kitas apmokestinamasis asmuo.“

28k straipsnis

Įvairios nuostatos

Toliau išvardytos nuostatos taikomos iki 1999 m. birželio 30 d.:

1. Valstybės narės gali atleisti nuo pridėtinės vertės mokesčio neapmokestintų prekių parduotuvėse parduodamas prekes, kurias asmeniniame bagaže išgabena keleiviai, orlaiviais arba jūra vykstantys į kitas valstybes nares Bendrijos viduje. Šiame straipsnyje:

- a) „neapmokestintų prekių parduotuvė“ yra bet kuri oro ar jūrų uoste veikianti įmonė, atitinkanti kompetentingų valdžios institucijų nustatytas sąlygas, atsižvelgiant, visų pirma, į 5 dalies nuostatas;
- b) „keleivis, vykstantis į kitą valstybę narę“ yra bet kuris keleivis, turintis kelionės oru ar jūra dokumentą, kuriame nurodoma, kad tiesioginė atvykimo vieta yra kitoje valstybėje narėje esantis oro ar jūrų uostas;
- c) „kelionė oru ar jūra Bendrijoje“ yra bet kuri kelionė oru ar jūra, prasidedanti šalies teritorijoje, kaip ji apibrėžta 3 straipsnyje, kai tikroji atvykimo vieta yra kitoje valstybėje narėje.

Prekių tiekimas neapmokestintų prekių parduotuvėse apima ir prekių tiekimą orlaiviuose ar laivuose kelionės Bendrijoje metu.

Nuo pridėtinės vertės mokesčio taip pat atleidžiamos prekės, kurias viename iš dviejų Lamanšo tunelio terminalų veikiančios neapmokestintų prekių parduotuvės

teikia keleiviams, turintiems galiojančius kelionės tarp minėtų dviejų terminalų bilietus.

2. Pagal šio straipsnio 1 dalį nuo pridėtinės vertės mokesčio atleidžiamos tik šios tiekiamos prekės:

- a) kurių bendra vertė vienam asmeniui per vieną kelionę neviršija ribų, nustatytų pagal galiojančias Bendrijos nuostatas, taikomas keleiviams, keliaujantiems tarp trečiųjų šalių ir Bendrijos.

Jeigu bendra kelių prekių arba kelių prekių tiekimų vertė vienam keleiviui per vieną kelionę viršija minėtas ribas, nuo pridėtinės vertės mokesčio atleidžiama iki minėtųjų ribų, atsižvelgiant į tai, kad nė vienos prekės vertė negali būti išskaidyta;

- b) kurių kiekiai vienam asmeniui per vieną kelionę neviršija ribų, nustatytų pagal galiojančias Bendrijos nuostatas, taikomas keleiviams, keliaujantiems tarp trečiųjų šalių ir Bendrijos.

Taikant a punktą neatsižvelgiama į atitikimą pirmiau pateiktoje punkto pastraipoje nustatytoms kiekių riboms.

3. Valstybės narės kiekvienam apmokestinamajam asmeniui suteikia teisę į mokesčio atskaitą arba grąžinimą, kaip nustatyta 17 straipsnio 2 dalyje, jeigu minėtas asmuo prekes ir paslaugas naudoja prekių tiekimams, kurie atleidžiami nuo mokesčio pagal šį straipsnį.

4. Valstybės narės, pasinaudojusios 16 straipsnio 2 dalyje numatyta galimybe, minėtą nuostatą taip pat taiko importui, įsigijimams Bendrijos viduje ir tiekimams apmokestinamajam asmeniui, kuris šias prekes naudoja prekių tiekimams, kurie atleidžiami nuo mokesčio pagal šį straipsnį.

5. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad užtikrintų tinkamą ir teisingą šiame straipsnyje numatytą atleidimo nuo mokesčio atvejų taikymą ir užkirstų kelią bet kokiam mokesčių vengimui, išsukinėjimui ar piktnaudžiavimui.

28l straipsnis

Taikymo laikotarpis

Šioje dalyje numatytos pereinamojo laikotarpio nuostatos įsigalioja 1993 m. sausio 1 d. Iki 1994 m. gruodžio 31 d. Komisija pateikia Tarybai atskaitą apie pereinamojo laikotarpio nuostatų įgyvendinimą ir pasiūlymus dėl galutinės sistemos.

Pereinamojo laikotarpio nuostatas pakeis galutinė prekybos tarp valstybių narių apmokestinimo sistema, grįsta prekių arba paslaugų apmokestinimo jų kilmės valstybėje narėje principu. Dėl to, išsamiai išnagrinėjusi minėtą ataskaitą ir įsitikinusi, kad perėjimui prie galutinės sistemos nuostatos buvo tinkamai pasirengta, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir pasikonsultavusi su Europos Parlamentu, iki 1995 m. gruodžio 31 d. vieningai priima sprendimą, reikalingą galutinei sistemai įsigaliooti ir veikti.

Pereinamojo laikotarpio nuostatos įsigalioja ketveriems metams ir atitinkamai taikomos iki 1996 m. gruodžio 31 d. Pereinamojo laikotarpio nuostatų taikymo laikas savaime pratęsiamas iki galutinės sistemos įsigaliojimo datos ir bet kuriuo atveju kol Taryba priims sprendimą dėl galutinės sistemos.

28m straipsnis

Perskaičiavimo kursas

Šioje dalyje ekiu išreikštų sumų ekvivalentus nacionaline valiuta valstybės narės skaičiuoja pagal 1991 m. gruodžio 16 d. valiutų kursą (*).

(*) OL C 328, 1991 12 17, p. 4.“

3. 33 straipsnis keičiamas taip:

„33 straipsnis

1. Nepažeidžiant kitų Bendrijos nuostatų, visų pirma, galiojančių Bendrijos nuostatų dėl bendrų procedūrų, susijusių su akcizais apmokestinamų produktų laikymu, gabenimu ir kontrole, šios direktyvos nuostatos nekliudo valstybės narėms toliau taikyti ar nustatyti mokesčius draudimo sutartims, mokesčius lažyboms ir azartiniam žaidimams, akcizo mokesčių, žyminius mokesčius ir apskritai bet kuriuos mokesčius, rinkliavas ar apmokestinimus, kurie negali būti priskirti apyvartos mokesčiams, tačiau su sąlyga, kad minėti mokesčiai, rinkliavos ar mokesčiai nesukuria pasienio formalumų prekyboje tarp valstybių narių.

2. Šioje direktyvoje bet kokia nuoroda į akcizų apmokestinamus produktus reiškia toliau išvardytus produktus, nurodytus šiuo metu galiojančiuose Bendrijos nuostatose:

— mineraliniam kurui,

— alkoholiui ir alkoholiniams gėrimams,

— apdorotam tabakui.“

24. Įterpiamas šis straipsnis:

„33a straipsnis

1. Prekėms, įvežamoms į Bendriją iš bet kurios 3 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje nurodytos teritorijos arba iš Lamanšo sąsiaurio salų, taikomos šios nuostatos:

a) formalumai, susiję su tokių prekių įvežimu į Bendriją, atliekami Reglamente (EEB) Nr. 717/91 (*) nustatyta tvarka;

b) Bendrijos vidaus tranzito procedūra taikoma tada, kai:

— į Bendriją įvežamos prekės yra skirtos kitai valstybei narei, nei valstybė narė, kurios teritorijoje jos yra įvežimo į Bendriją metu,

— į Bendriją įvežamos prekės turi būti reeksportuotos iš Bendrijos po joje atlikto remonto, keitimo, derinimo, aptarnavimo ar perdirbimo,

— į Bendriją įvežamoms prekėms įforminama laikino įvežimo procedūra pagal Direktyvą 85/362/EEB.

2. Prekėms, kurios turi Bendrijos kilmę ir yra siunčiamos ar gabenamos į bet kurią iš 3 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje nurodytų teritorijų arba į Lamanšo sąsiaurio salas, taikomos šios nuostatos:

a) minėtų prekių eksporto formalumai atliekami Reglamente (EEB) Nr. 717/91 nustatyta tvarka;

b) Bendrijos vidaus tranzito procedūra taikoma tada, kai minėtos prekės tiekiamos eksportui kitoje valstybėje narėje, nei valstybė narė, iš kurios šios prekės išgabena- mos iš Bendrijos.

(*) OL L 78, 1991 3 26, p. 1.“

2 straipsnis

1. Toliau išvardytos direktyvos santykiams tarp valstybių narių galioja iki 1992 m. gruodžio 31 d.:

— Direktyva 83/181/EEB ⁽¹⁾ su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 89/219/EEB ⁽²⁾,

— Direktyva 85/362/EEB.

⁽¹⁾ OL L 105, 1983 4 23, p. 38.

⁽²⁾ OL L 92, 1989 4 5, p. 13.

2. Toliau išvardytų direktyvų nuostatos dėl pridėtinės vertės mokesčio galioja iki 1992 m. gruodžio 31 d.:

— Direktyvos 74/651/EEB ⁽¹⁾, su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 88/663/EEB ⁽²⁾,

— Direktyvos 83/182/EEB ⁽³⁾,

— Direktyvos 83/183/EEB ⁽⁴⁾ su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 89/604/EEB ⁽⁵⁾.

3. Direktyvos 69/169/EEB ⁽⁶⁾ su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 91/191/EEB ⁽⁷⁾, nuostatos dėl pridėtinės vertės mokesčio santykiuose tarp valstybių narių galioja iki 1992 m. gruodžio 31 d.

3 straipsnis

1. Valstybės narės suderina savo dabartines pridėtinės vertės mokesčio sistemas su šia direktyva.

Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 1993 m. sausio 1 d., įgyvendina šios direktyvos 1 straipsnio 1-20 dalių ir 22-24 dalių nuostatas.

2. Valstybės narės praneša Komisijai apie šios direktyvos taikymo srityje priimtas nuostatas.

3. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

4. Valstybės narės, priimdamos šias nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant.

Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

4 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1991 m. gruodžio 16 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

W. KOK

⁽¹⁾ OL L 354, 1974 12 30, p. 6.

⁽²⁾ OL L 382, 1988 12 31, p. 40.

⁽³⁾ OL L 105, 1983 4 23, p. 59.

⁽⁴⁾ OL L 105, 1983 4 23, p. 64.

⁽⁵⁾ OL L 348, 1989 11 29, p. 28.

⁽⁶⁾ OL L 133, 1969 6 4, p. 6.

⁽⁷⁾ OL L 94, 1991 4 16, p. 24.